

"Jammer"

Jammer

Ik kan het niet laten om hier over te schrijven.

Ik begrijp het eigenlijk niet goed en ik had verwacht dat de mensen meer met elkaar begaan waren.

Is het zo moeilijk dat schrijvers onder elkaar, iets op papier zetten voor iemand die ziek is en een lange tijd afwezig zal zijn?

Verwacht ik teveel van mensen met mijn vraag iets in te sturen, zodat er een bundel gemaakt kan worden door schrijvers uit het BP bos?

Of zijn er veel mensen die al een kaart gestuurd hebben? Dat zal ik dan morgen van Alida horen.

Is het doorgeven van de adressen genoeg geweest en de informatie hoe het met Thea gaat.

Is het eigenlijk geen goed uitgangspunt om ook namens anderen op bezoek te gaan.

Ik weet van mezelf dat ik heel erg betrokken ben bij mensen, misschien wel in buitengewone proporties.

Maar ook al klinkt het misschien overdreven, zal ik mijn teleurstelling gewoon maar inslikken en denken "zo is de maatschappij".

Of zal ik denken, anderen hebben hier waarschijnlijk geen behoefte aan en begrijpen mij waarschijnlijk niet en ik hen niet.

Het geeft me te denken dat er van de zoveel honderd leden, maar vier mensen iets ingestuurd hebben.

Ik begrijp het gewoon niet, maar er zijn zoveel dingen waar ik geen snars van begrijp.

Ik ervaar het wel als een teleurstelling.

Ook omdat mijn intentie puur en zuiver is. Niets meer en niets minder.

Ook al heb ik zo veel vragen en is het nog zo onduidelijk, ik volg maar gewoon mijn eigen pad, de vragen en eventuele antwoorden naast me neerlegend.

Ja, ik denk dat dit het beste is, maar ik wilde dit toch even kwijt.

Het is wel heel frappant, dat ik de enige ben die nu online is, terwijl ik dit hier plaats. Grappig.

Voor de vier mensen die wel iets ingestuurd hebben, heel erg bedankt. Een persoon heeft zelfs vijf gedichten geschreven, om het toch wat voller te doen lijken. Heel lief vind ik dat.